

Entrada

Quedar bé

Per JesusR el dl., 30/09/2019 - 13:36

És més que una obsessió, és quasi una malaltia. La major part del teus pensaments, del que fas, en el fons, cerca caure bé als de casa, als amics, a la gent que et coneix, i fins a qui t'observa quan vas en transport públic.

Si algun cop algú, per la raó que sigui, ha dit que ets intel·ligent, que vals molt, que promets encara més... com t'ha agradat! Ho has repensat moltes vegades i t'ha envaït una mena de gust llaminer i molt especial.

Fas moltes coses. Tens una agenda atapeïda. Música, amics, grups, sopars, festes, lectures, cinema, voluntariats... I en tot t'agrada que comptin amb tu, que es faci un atent silenci quan parles i que et valorin dintre dels marcs acceptats de la societat: talent, bona presència, capacitat de seducció, etc.

Vius centrat en tu mateix. Àdhuc en les relacions més personals saps molt bé que després de donar moltes voltes sobre molts temes, al final anirem a parar a tu.

Seria duríssim per a tu que et marginessin, que et veiessin dèbil, vençut, desorientat, que la teva opinió no fos la de la majoria, que et sentissis fora del grup, de les marques, del que es porta en aquests moments. Per això sempre vols respondre a les expectatives dels altres... i així penses que ets feliç.

Has de trencar aquesta closca, perquè un dia comencis a ser tu mateix. Un tant per cent molt elevat del que ets ho deus als altres, t'han teixit des de fa anys, han deixat en el teu interior moltes de les millors dimensions que creus que són només teves.

Sense ells i elles, què series? Sense el Senyor... què series?

Mira d'oblidar-te una mica i resta atent al que t'envolta. Aquesta excessiva atenció a tu mateix et fa distant. La persona propera de debò s'oblida molt d'ella mateixa. La prioritat són els altres.
